

РЕШЕНИЕ

№ 2089

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-18 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П. В. Боснешки

при участието на секретаря Стефка Ив. Александрова
като разгледа докладваното от П. В. Боснешки Гражданско дело №
20231100108724 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба на Д. Г. Т., с ЕГН:***** и адрес:гр. Бургас, ул.****, срещу „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, с ЕИК:831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Възраждане, пл. ****, представлявано от А.Т. и Ц.Г., с която са предявени обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.439 ГПК, с които се иска да бъде признато за установено, че ищецът не дължи на ответника следните суми, за които е издаден изпълнителен лист № 648/10.02.2015г. по ч.гр.д. № 631/2015г. по описа на РС Бургас, въз основа на който е образувано изп.д.№ 20168780400464 на ЧСИ И.Х., поради погасяване по давност правото на принудително изпълнение, а именно:

-сумата от 23 451,09 лева - просрочена главница, дължима към 07.06.2013г. по втора гаранция с № 961DGI1111750603 по сключен договор за кредит;

-сумата от 4134,72 лева - лихва по договора за периода 07.06.2013г.-03.02.2015г.;

-сумата от 5000 лева - такса по втора гаранция № 961DGI1111750603;

-сумата от 86 976,01 лева - просрочена главница, изискуема към 28.12.2012 г. по първа гаранция № 961DGI1121100401;

-сумата от 19 445,33 лева - лихва по договора за периода от 28.12.2012 г. - 03.02.2015 г.;

-сумата от 4999,42 лева - такса по гаранция № 961DGI1121100401,

-законна лихва върху главницата от деня на подаване на заявлението в съда - 04.02.2015 г. до окончателното плащане,

-сумата от 2880,14 лева - разноски по делото;

Ищецът твърди, че на основание изпълнителен лист № 648/10.02.2015г. по ч.гр.д. №

631/2015г. по описа на РС Бургас на 22.05.2015г. е образувано изп.д.№ 20158040400376 на ЧСИ Д.Н.. С молба от 12.03.2016г., вискателят е поискал изпълнителното дело да бъде изпратено на ЧСИ И.Х., поради което е образувано изп.д.№ 20168780400464 на ЧСИ И.Х.. В периода от м. 05.2015 г. до м. 05.2017г. не са били поискани от вискателя и не са били предприети от ЧСИ изпълнителни действия по отношение на ищеца, поради което, на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК изпълнителното производство е прекратено по силата на закона. Вискателят се е дезинтересирал от удовлетворяване на вземанията си от ищеца в качеството му на солидарен длъжник. Именно поради бездействието на „Уникредит Булбанк“ АД и липсата на предприемане на валидни действия за принудително изпълнение, в периода 01.06.2015 г. - 01.06.2020 г. предвиденият в чл. 110 от ЗЗД петгодишен давностен срок е изтекъл, или евентуално в периода 01.07.2017г. - 01.07.2022 г. Поради което, процесите вземания на „Уникредит Булбанк“ АД са погасени по давност и не подлежат на принудително изпълнение.

В законоустановения срок ответникът „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД е подал отговор на исковата молба, с който иска отхвърлянето на процесните искове като неоснователни. Ответникът твърди, че през периода май 2015-та год. – май 2019-та год. по изпълнително дело 20168780400464 на ЧСИ И.Х. са извършвани множество изпълнителни действия за събиране на вземането, по което солидарен длъжник е ищеца.

Освен че давността е била спряна чрез наличието на висящи изпълнителни дела, образувани пред ЧСИ Д.Н. (и продължени впоследствие от други ЧСИ), давността е била прекъсвана многократно чрез поискани и проведени изпълнителни действия по други изпълнителни дела, по които "УниКредит Булбанк" АД е присъединило Изпълнителен лист № 648/10.02.2015 г. Оспореното вземане е било присъединено за събиране и по вече образувано въз основа на друг изпълнителен лист изпълнително дело - 20148040401230 на ЧСИ Д.Н.. А впоследствие и към изп.д. 20168440403684 на ЧСИ С.Я., което е преобразувано под № 20148040401230 на ЧСИ Д.Н.; изп. д. 20208010400470 на ЧСИ Т.Д.; изп. д. 20158000401153 на ЧСИ И.Б.а;

С протоколно определение от о.с.з. на СГС от 14.03.2023г. съдът е конституирал като трето лице- помагач на страната на ответника „Д.п.м.“АД, с ЕИК:**** със седалище и адрес на управление:гр.София, р-н „Лозенец“, ул.“****. Към молбата за встъпване е представен и договор за цесия от 11.12.2023г., с който ответникът е прехвърлил вземанията по списък към същия договор, сред които са и процесните вземания.

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, Софийски градски съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира, че така предявените искове с правно основание чл.439 ГПК са допустими и следва да се произнесе по същество.

Съгласно Решение № 60282 от 19.01.2022 г. на ВКС по гр. д. № 903/2021 г., III г. о., ГК, длъжникът има правен интерес от установяване, че не дължи изпълнение на погасено по давност вземане, за което е налице изпълнително основание /влязло в сила съдебно решение/, въз основа на което е издаден изпълнителен лист, независимо от това дали е налице висящ изпълнителен процес. Наличието на изпълнителен титул в полза на кредитора, въз основа на който той може да инициира по всяко време изпълнително

производство, обуславя интереса на длъжника да иска установяване, че вземането е погасено по давност. Това е така, защото само давността може да изключи принудителното изпълнение, но пред съдебния изпълнител длъжникът не може да се позове на нея и съдебният изпълнител не може да я зачете.

С протоколно определение от о.с.з. на СГС от 14.03.2023г. съдът е конституирал като трето лице- помагач на страната на ответника „Д.п.м.“АД, с ЕИК:**** със седалище и адрес на управление:гр.София, р-н „Лозенец“, ул.“****. Към молбата за встъпване е приложен и договор за цесия от 11.12.2023г., с който ответникът е прехвърлил вземанията по списък към същия договор, сред които са и процесните вземания. Прехвърлянето на процесните вземания в хода на настоящето производство не се отразява на процесуалната легитимация на първоначалните страни в производството. Делото продължава между първоначалните страни, като постановеното решение има установително действие в отношенията на третото лице- помагач и насрещната страна.

По основателността:

Не се спори по делото, а и от приетите писмени доказателства е видно, че по ч.гр.д. № 631/2015г. по описа на РС Бургас са издадени заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист № 648/10.02.2015г., с които длъжниците, сред които и ищецът, са осъдени да заплатят солидарно на ответната банка следните суми:

-сумата от 23 451,09 лева - просрочена главница, дължима към 07.06.2013г. по втора гаранция с № 961DGI1111750603 по сключен договор за кредит;

-сумата от 4134,72 лева - лихва по договора за периода 07.06.2013г.-03.02.2015г.;

-сумата от 5000 лева - такса по втора гаранция № 961DGI1111750603;

-сумата от 86 976,01 лева - просрочена главница, изискуема към 28.12.2012 г. по първа гаранция № 961DGI1121100401;

-сумата от 19 445,33 лева - лихва по договора за периода от 28.12.2012 г. - 03.02.2015 г.;

-сумата от 4999,42 лева - такса по гаранция № 961DGI1121100401,

-законна лихва върху главницата от деня на подаване на заявлението в съда - 04.02.2015 г. до окончателното плащане,

-сумата от 2880,14 лева - разноски по делото;

На 22.05.2015г., въз основа на изпълнителен лист № 648/10.02.2015г. по ч.гр.д. № 631/2015г. по описа на РС Бургас, е образувано изп.д.№ 20158040400376 на ЧСИ Д.Н.. В молбата е поискано цялостно проучване имотното състояние на длъжниците, като при наличие на такова се иска налагане на заповест или възбрана.

С молба от 12.03.2016г., вискателят е поискал изпълнителното дело да бъде изпратено на ЧСИ И.Х., поради което е образувано изп.д.№ 20168780400464 на ЧСИ И.Х..

През периода май.2015-та год. -май.2019-та год. по изпълнително дело 20168780400464 на ЧСИ И.Х. са извършвани множество изпълнителни действия за събиране на вземането, по което солидарен длъжник е ищеца. Изпълнителните действия са насочени

към реализиране на обезпечения по кредита, дадени от трето лице (ипотекарен длъжник) по силата на Нотариален акт за договорна ипотека, вписан в Служба по вписванията - Ямбол с Вх. № 9282/18.11.2011 г.

Изпълнителните действия, насочени срещу ищеца са следните:

С молба от 21.03.2016г. взыскателят е поискал налагането на заповед на банковите сметки, на МПС, дружествени дялове, трудово възнаграждение на физически лица, на вземания от наеми, акции и касети.

С молба от 29.03.2019г. взыскателят е поискал да бъде наложен заповед на дружествените дялове, на вземания, на договори за наем, на банкови касети на солидарните длъжници;

С молба от 06.03.2020г. взыскателят е поискал пълно проучване на имущественото състояние на солидарните длъжници и налагане на заповед/възбрани, описи на имущество;

С молба от 22.02.2021г. взыскателят е поискал налагане на възбрана върху имот - земеделска земя на длъжника Д. Г. Т. в гр. Поморие, с. Огнен, с. Искра, гр. Камено, както и заповед на банкови сметки в „Търговска банка Д“ АД, „Банка ДСК“ ЕАД, „Алианц Банк България“ АД. Възбраните са наложени с разпореждане изх. № от 01.03.2021г., а до третите задължени лица са изпратени заповедни съобщения, получени на 04.03.2021г. и 05.03.2021г.;

Предвид гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установено следното от правна страна:

Съгласно чл. 439 от ГПК длъжникът може да оспорва чрез иск изпълнението - т.е. чрез иск длъжникът оспорва вземането и материалната незаконосъобразност на изпълнението, като същият може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

По аргумент от разпоредбата на чл. 416 от ГПК с изтичането на срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК и влизане в сила на заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК настъпва стабилитетът на последната и оспорването на фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на вземането се преклудират.

Предвид гореизложеното и в съответствие с разпоредбата на чл. 439, ал. 2 ГПК, правнорелевантни в настоящото производство са само фактите, които са настъпили след 10.02.2015г., когато е влязла в сила заповедта за изпълнение и е издаден изпълнителен лист. Именно от този момент започва да тече срокът на новата погасителна давност относно вземанията, посочени в заповедта за изпълнение и в издадения въз основа на нея изпълнителен лист.

С влизането в сила на заповедта за изпълнение се получава ефект, аналогичен на силата на пресъдено нещо и длъжникът не може да релевира възраженията си срещу дълга по общия исков ред, извън случаите на чл. 424 ГПК и чл. 439 ГПК, тъй като същите са преклудирани, с което се получава ефект на окончателно разрешен правен спор за съществуване на вземането – арг. и от чл. 371 ГПК, поради което и намира приложение

разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД – срокът на новата давност е всякога пет години. В този смисъл са Решение № 37 от 24.02.2021г., на ВКС по гр. д. № 1747/2020г., IV ГО; Определение № 480 от 27.07.2010г. на ВКС по ч. гр. д. № 221/2010 г., IV ГО, Определение № 443 от 30.07.2015г. на ВКС по ч. т. д. № 1366/2015 г., II ТО, Определение № 576 от 16.09.2015г. на ВКС по ч. гр. д. № 4647/2015 г., IV ГО, Определение № 480 от 19.07.2013г. на ВКС по ч. гр. д. № 2566/2013 г., IV ГО.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2023 г. на ВКС по т. д. № 3/2020г., ОСГТК, погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС. За тях давността е започнала да тече от 26.06.2015г., откогато е обявено за загубило сила ППВС № 3/1980г. Поради това и съдът намира, че погасителната давност за процесните вземания започва да тече от прекратяването на изпълнителния процес.

С молбата от 21.03.2016г., с която взыскателят е поискал налагането на заповест за спиране на банковите сметки, на МПС, дружествени дялове, трудово възнаграждение на физически лица, на вземания от наеми, акции и касети, е прекъсната погасителната давност спрямо вземанията срещу ищеца.

Съгласно т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС, е прието, че нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие, като в мотивите е разяснено и следното: При изпълнителния процес давността се прекъсва многократно – с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Ищецът (кредиторът, взыскателят) няма нужда да поддържа висиящността на исковия процес, но трябва да поддържа със свои действия висиящността на изпълнителния процес като внася съответните такси и разноски за извършването на изпълнителните действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ, както и като иска повторение на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности. От така дадените разяснения също ясно следва, че всяко искане на взыскателя, както и всяко предприемане от съдебния изпълнител на изпълнително действие прекъсват давността, дори когато изпълнителното действие е неуспешно проведено не по вина на взыскателя.

Предвид гореизложеното съдът намира, че с молбата от 21.03.2016г. е прекъсната погасителната давност за процесните вземания и е започнала да тече нова петгодишна давност.

С молба от 29.03.2019г., с която взыскателят е поискал да бъде наложен заповест за спиране на дружествените дялове, на вземания, на договори за наем, на банкови касети на солидарните длъжници, е прекъсната погасителната давност спрямо вземанията срещу ищеца и е

започнала да тече нова петгодишна давност, която не е изтекла към момента на завеждане на делото.

Съдът намира, че в съответствие с горепосочената задължителна практика и с двете молби на вискателя от 21.03.2016г. и от 29.03.2019г. са направени валидни искания за предприемане на изпълнителни действия срещу ищеца. Исканията са достатъчни за прекъсване на давността.

С последващи изпълнителни действия, последното от които на 22.02.2021г., погасителната давност за процесните вземания е прекъсвана, като е започвала да тече и нова давност.

Съдът намира за неоснователно възражението на ищеца, че исканията на вискателя за предприемане на изпълнителни действия по вече перемирано дело са без правно значение. Съгласно постоянната съдебна практика перемпцията и давността са различни правни институти, които имат различни правни последици. Общото между двата правни института е, че едни и същи факти могат да имат значение както за перемпцията, така и за давността. Перемпцията е институт на процесуалното право. Перемпцията не изключва принудителното изпълнение, защото когато тя настъпи и кредиторът направи искане за нов способ за изпълнение, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни поискания нов способ - той дължи подчинение на представения и намиращия се у него изпълнителен лист. Единствената последица от настъпилата перемпция е, че съдебният изпълнител ще образува новото искане в ново /като номер/ изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по силата на закона. В този смисъл е Решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2020 г., IV г. о., ГК. Погасителната давност е институт на материалното право и е свързана с бездействието на кредитора да иска или предприеме изпълнителни действия. За основателността на иска по чл.439 ГПК правно релевантна е само погасителната давност.

Предвид гореизложеното исковите следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ исковите, предявени от Д. Г. Т., с ЕГН:***** и адрес:гр. Бургас, ул.****, срещу „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, с ЕИК:831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Възраждане, пл. ****, представлявано от А.Т. и Ц.Г., с правно основание чл.439 ГПК, с които се иска да бъде признато за установено, че ищецът не дължи на ответника следните суми, за които е издаден изпълнителен лист № 648/10.02.2015г. по ч.гр.д. № 631/2015г. по описа на РС Бургас, въз основа на който е образувано изп.д.№ 20168780400464 на ЧСИ И.Х., поради погасяване по давност правото на принудително изпълнение, а именно:

-сумата от 23 451,09 лева - просрочена главница, дължима към 07.06.2013г. по втора гаранция с № 961DGI1111750603 по сключен договор за кредит;

-сумата от 4134,72 лева - лихва по договора за периода 07.06.2013г.-03.02.2015г.;

-сумата от 5000 лева - такса по втора гаранция № 961DGI1111750603;

-сумата от 86 976,01 лева - просрочена главница, изискуема към 28.12.2012 г. по първа гаранция № 961DGI1121100401;

-сумата от 19 445,33 лева - лихва по договора за периода от 28.12.2012 г. - 03.02.2015 г.;

-сумата от 4999,42 лева - такса по гаранция № 961DGI1121100401,

-законна лихва върху главницата от деня на подаване на заявлението в съда - 04.02.2015 г. до окончателното плащане,

-сумата от 2880,14 лева - разноси по делото;

Решението е постановено при участието на трето лице- помагач на страната на ответника „Д.п.м.“АД, с ЕИК:**** със седалище и адрес на управление:гр.София, р-н „Лозенец“, ул.“*****.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд- гр.София в двуседмичен срок от връчване на препис от решението на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____